

Środa, 10 czerwca 2015 r.

P8_TA(2015)0226

Sprawozdanie roczne Komitetu Nadzoru OLAF za 2014 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 czerwca 2015 r. w sprawie rocznego sprawozdania Komitetu Nadzoru OLAF za rok 2014 (2015/2699(RSP))

(2016/C 407/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją decyzję z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2013, sekcja 3 – Komisja i agencje wykonawcze ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją decyzję z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2012, sekcja 3 – Komisja i agencje wykonawcze ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lipca 2013 r. w sprawie sprawozdania rocznego za rok 2011 dotyczącego ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej – Zwalczanie nadużyć finansowych ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie sprawozdania rocznego za rok 2013 dotyczącego ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej – zwalczanie nadużyć finansowych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając roczne sprawozdanie z działalności Komitetu Nadzoru OLAF (zwanego dalej „Komitetem Nadzoru”) za rok 2014,
- uwzględniając opinię Komitetu Nadzoru nr 4/2014 zatytułowaną „Kontrola czasu trwania dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych”,
- uwzględniając odpowiedź OLAF-u na opinię Komitetu Nadzoru nr 4/2014,
- uwzględniając opinię Komitetu Nadzoru nr 5/2014 zatytułowaną „Sprawozdawczość zewnętrzna OLAF-u w zakresie czasu trwania dochodzeń”,
- uwzględniając odpowiedź OLAF-u na opinię Komitetu Nadzoru nr 5/2014,
- uwzględniając sprawozdanie Komitetu Nadzoru nr 1/2014 zatytułowane „Zagwarantowanie niezależności OLAF-u w prowadzeniu dochodzeń”,
- uwzględniając sprawozdanie Komitetu Nadzoru nr 2/2014 zatytułowane „Wykonanie przez OLAF zaleceń Komitetu Nadzoru”,
- uwzględniając sprawozdanie Komitetu Nadzoru nr 3/2014 zatytułowane „Wszczywanie postępowań w OLAF-ie w 2012 r.”,
- uwzględniając odpowiedź OLAF-u na sprawozdanie Komitetu Nadzoru nr 3/2014,
- uwzględniając komunikat Komitetu Nadzoru w sprawie dokonanej przez Komitet Nadzoru analizy projektu priorytetów polityki dochodzeniowej OLAF-u na rok 2015,
- uwzględniając roczne sprawozdanie z działalności Komitetu Nadzoru za 2013 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0118.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0287.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0318.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0062.

Środa, 10 czerwca 2015 r.

- uwzględniając opinię Komitetu Nadzoru nr 2/2013 zatytułowaną „Ustanowienie wewnętrznej procedury rozpatrywania skarg w OLAF-ie”,
 - uwzględniając opinię Komitetu Nadzoru nr 1/2014 zatytułowaną „Priorytety polityki dochodzeniowej OLAF-u”,
 - uwzględniając opinię Komitetu Nadzoru nr 2/2014 zatytułowaną „Wybór postępowań w OLAF-ie”,
 - uwzględniając uwagi Komitetu Nadzoru w sprawie procedur dochodzeniowych w OLAF-ie,
 - uwzględniając zalecenia Komitetu Nadzoru z 2012 r.,
 - uwzględniając dokument Komitetu Nadzoru zatytułowany „Misja, kompetencje i cele Komitetu Nadzoru Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych – strategia średnioterminowa (2014–2015)”,
 - uwzględniając ustalenia robocze Komitetu Nadzoru z OLAF-em,
 - uwzględniając pytania skierowane do Komisji i Rady dotyczące rocznego sprawozdania Komitetu Nadzoru OLAF za rok 2014 (O-000060/2015 – B8-0553/2015, O-000061/2015 – B8-0554/2015 i O-000066/2015 – B8-0555/2015),
 - uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w swoim rocznym sprawozdaniu z działalności za rok 2014 Komitet Nadzoru OLAF stwierdził, że w czasie reorganizacji OLAF-u (1 lutego 2012 r.) jedną decyzją dyrektora generalnego OLAF-u (DG OLAF-u) tego samego dnia wszczęto 423 postępowania; mając na uwadze, że na podstawie analizy Komitet Nadzoru stwierdził, iż (i) w odniesieniu do żadnego z postępowań poddanych analizie przez Komitet Nadzoru OLAF nie przeprowadził właściwej oceny napływających informacji, (ii) w przypadku znacznej większości postępowań nie było żadnej wzmianki o jakimkolwiek działaniu oceniającym oraz (iii) DG OLAF-u wszczął wszystkie wspomniane postępowania bez uprzedniego ustalenia, czy istnieją wystarczające podejrzenia, iż doszło do oszustwa, korupcji lub innej nielegalnej działalności mającej wpływ na interesy finansowe Unii – co stoi w sprzeczności z obowiązującym wówczas wymogiem prawnym warunkującym wszczęcie dochodzenia OLAF-u;
- B. mając na uwadze, że Komitet Nadzoru w komunikacie skierowanym do instytucji UE wskazał, iż pomimo wyraźnego obowiązku określonego w art. 17 ust. 5 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013 DG OLAF-u nie zgłosił Komitetowi Nadzoru w 2014 r., których zaleceń nie wdrożono;
- C. mając na uwadze, że w pierwszej połowie mandatu Komitet Nadzoru wydał OLAF-owi 50 zaleceń, z których tylko osiem zostało w pełni wdrożonych, sześć zostało wdrożonych częściowo, jedno jest w toku, a 20 nie zostało wdrożonych, oraz mając na uwadze, że w 15 przypadkach Komitet Nadzoru nie był w stanie zweryfikować wdrożenia z powodu braku wystarczających istotnych informacji;
- D. mając na uwadze, że Komitet Nadzoru – w komunikacie w sprawie projektu priorytetów polityki dochodzeniowej OLAF-u na 2015 r. – zauważył, że OLAF nie uwzględnił trzech zaleceń sformułowanych w opinii Komitetu Nadzoru nr 1/2014: (i) DG OLAF-u nie wydał wytycznych w sprawie stosowania zasad selekcji wynikających z rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013 (efektywne wykorzystanie zasobów, proporcjonalność/pomocniczość, wartość dodana) i zamiast dokonać przeglądu wskaźników finansowych w celu ich dostosowania do praktyki dotyczącej programów wydatkowania, całkowicie je zlikwidował; (ii) w projekcie priorytetów polityki dochodzeniowej na 2015 r. uwzględniono kilka dokumentów pochodzących od zainteresowanych stron, ale nie przeprowadzono z tymi stronami żadnego dialogu na temat wskaźników finansowych i ewentualnych dalszych działań dotyczących postępowań, w przypadku których wystąpiło wystarczające podejrzenie oszustwa, lecz które zostały oddalone na podstawie priorytetów polityki dochodzeniowej lub kryteriów selekcji; (iii) DG OLAF-u nie przekazał Komitetowi Nadzoru oceny stosowania poprzednich priorytetów polityki dochodzeniowej ani podsumowania informacji zwrotnych otrzymanych od zainteresowanych stron, mimo że wcześniej się do tego zobowiązał;
- E. mając na uwadze, że Komitet Nadzoru wielokrotnie wskazywał, iż z powodu braku dostępu do niezbędnych informacji nie jest w stanie nadzorować niezależności OLAF-u, prowadzenia przez OLAF dochodzeń, stosowania gwarancji proceduralnych i czasu trwania dochodzeń;

Środa, 10 czerwca 2015 r.

- F. mając na uwadze, że Komitet Nadzoru stwierdził, iż głównym problemem dotyczącym skuteczności jego roli nadzorczej nie jest niewystarczające realizowanie ustaleń roboczych, lecz fundamentalna różnica poglądów między Komitetem Nadzoru a DG OLAF-u na temat postrzegania roli Komitetu Nadzoru;
- G. mając na uwadze, że we wspomnianych wyżej rezolucjach w sprawie sprawozdań rocznych za 2011 i 2013 r. dotyczących ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej – zwalczania nadużyć finansowych Parlament zaapelował o zwiększenie zdolności Komitetu Nadzoru do wypełniania jego funkcji;
- H. mając na uwadze, że Komitet Nadzoru kilkakrotnie wzywał instytucje UE albo do umocnienia jego uprawnień, zwłaszcza poprzez zapewnienie mu pełnego dostępu do dokumentacji dochodzeń OLAF-u, albo do podjęcia innych działań w celu zapewnienia rozliczalności OLAF-u;
- I. mając na uwadze, że w marcu 2014 r. DG OLAF-u zobowiązał się do zgłaszania Komitetowi Nadzoru raz w roku, ile otrzymano skarg, ile czasu trwało ich rozpatrywanie oraz czy zaklasyfikowano je jako uzasadnione, czy nie; mając jednak na uwadze, że Komitet Nadzoru donosi, iż nie otrzymał żadnej takiej informacji;
- J. mając na uwadze, że rozporządzenie (UE, Euratom) nr 883/2013 wzmocniło rolę Komitetu Nadzoru w zakresie monitorowania czasu trwania dochodzeń OLAF-u; mając jednak na uwadze, że pomimo formalnego przestrzegania przez OLAF zobowiązania do regularnego zgłaszania Komitetowi Nadzoru dochodzeń trwających dłużej niż 12 miesięcy, Komitet Nadzoru stwierdził w opinii nr 4/2014 zatytułowanej „Kontrola czasu trwania dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych”, że informacje mu dostarczone są niewystarczające, aby mógł on właściwie i skutecznie monitorować czas trwania dochodzeń OLAF-u;
- K. mając na uwadze, że w opinii nr 5/2014 zatytułowanej „Sprawozdawczość zewnętrzna OLAF-u na temat czasu trwania dochodzeń” Komitet Nadzoru stwierdził, iż na podstawie zgłaszanych przez OLAF informacji na temat czasu trwania dochodzeń nie można było uzyskać wszechstronnego obrazu jego wyników w zakresie dochodzeń; mając na uwadze, że choć w sprawozdaniu rocznym OLAF stwierdził, iż „dochodzenia są zamykane po upływie krótszego czasu”, to Komitet Nadzoru zauważył, że poprawa wyników dochodzeń OLAF-u wynika z wprowadzenia nowych metod obliczania;
- L. mając na uwadze, że w sprawozdaniu nr 1/2014 zatytułowanym „Zagwarantowanie niezależności OLAF-u” Komitet Nadzoru zaapelował o sprecyzowanie roli OLAF-u we wdrażaniu polityki Komisji w dziedzinie zwalczania oszustw w sektorze papierosowym;
- M. mając na uwadze, że przez dwa lata z rządu Komitet Nadzoru w rocznym sprawozdaniu z działalności wyrażał obawy dotyczące braku przejrzystości w zakresie udziału OLAF-u w organizowanych przez Komisję posiedzeniach forum wymiany informacji (tzw. Clearing House) oraz dotyczące powiązanych zagrożeń dotyczących niezależności dochodzeń OLAF-u;
- N. mając na uwadze, że Komitet Nadzoru zwrócił uwagę instytucji UE na konieczność wypełnienia wymogów rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013 w zakresie niezależnego funkcjonowania sekretariatu Komitetu Nadzoru;
- O. mając na uwadze, że Komitet Nadzoru zidentyfikował cztery podstawowe warunki zapewniające niezależne funkcjonowanie sekretariatu; (i) rekrutacja, ocena i awansowanie kierownika sekretariatu na podstawie decyzji Komitetu Nadzoru; (ii) przekwalifikowanie stanowiska kierownika sekretariatu na menadżera wysokiego szczebla; (iii) rekrutacja, ocena i awansowanie pracowników sekretariatu przez jego kierownika; (iv) subdelegowanie wykonania budżetu sekretariatu jego kierownikowi;
- P. mając na uwadze, że Parlament zapoznał się z odpowiedziami OLAF-u na sprawozdania i opinie Komitetu Nadzoru, które zostały przedstawione Parlamentowi;
1. zdecydowanie podkreśla, że OLAF jest odpowiedzialny za spełnienie wymogów prawnych dotyczących wszczęcia dochodzenia; przypomina, że spośród 423 postępowań wszczętych tego samego dnia jedynie 8,4% postępowań, które zamknięto, skutkowało wydaniem zaleceń; wzywa Komitet Nadzoru do regularnego monitorowania zgodności z wymogami prawnymi;
 2. odwołuje się do wspomnianej wyżej rezolucji z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2013 i wzywa OLAF do podania bez zbędnej zwłoki uzasadnienia dla postępowań, w odniesieniu do których nie wdrożył zaleceń Komitetu Nadzoru;

Środa, 10 czerwca 2015 r.

3. uznaje za godny ubolewania fakt, że Komitet Nadzoru nie był w stanie stwierdzić, czy właściwie zidentyfikowano priorytety polityki dochodzeniowej oraz czy ich realizacja miała pozytywne czy negatywne skutki dla zwalczania oszustw i korupcji;
 4. ubolewa nad faktem, że Komitet Nadzoru nie był w stanie w pełni zrealizować swojego mandatu; odwołuje się do wspomnianych wyżej rezolucji w sprawie sprawozdań rocznych za 2011 i 2013 r. dotyczących ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej – zwalczania nadużyć finansowych i zwraca się do Komisji o podjęcie działań w celu poprawy zdolności Komitetu Nadzoru do nadzorowania niezależności OLAF-u, prowadzenia przez niego dochodzeń, stosowania gwarancji proceduralnych i czasu trwania dochodzeń, jednak bez stwarzania zagrożenia dla niezależności OLAF-u;
 5. wzywa Komisję do ułatwienia negocjacji między OLAF-em a Komitetem Nadzoru poprzez sporządzenie planu działania do dnia 31 grudnia 2015 r. w celu zmiany ustaleń roboczych, tak aby stworzyć warunki pracy, w których Komitet Nadzoru będzie mógł wypełnić swój mandat; jest zdania, że zmienione ustalenia robocze powinny objaśnić rolę Komitetu Nadzoru wszystkim zainteresowanym stronom; zauważa, że sekretariat organu nadzorczego podlega kontroli (administracyjnej) organu nadzorowanego;
 6. wzywa DG OLAF-u do wypełnienia zobowiązania do zgłaszania Komitetowi Nadzoru, ile otrzymano skarg, ile czasu trwało ich rozpatrywanie i czy zaklasyfikowano je jako uzasadnione, czy nie;
 7. wzywa OLAF do wypełnienia wymogów prawnych, tak aby Komitet Nadzoru mógł realizować jedną ze swoich kluczowych funkcji, tj. nadzorować czas trwania dochodzeń OLAF-u;
 8. z zadowoleniem przyjmuje jednak fakt, że OLAF i Komitet Nadzoru rozpoczęły współpracę nad poprawą jakości informacji, które OLAF przedstawia Komitetowi Nadzoru, oraz nad wzbogaceniem treści sprawozdań w sprawie dochodzeń trwających ponad 12 miesięcy;
 9. zauważa, że na koniec 2014 r. z ogólnej liczby 134 śledczych 13 (10 %) oddelegowano do wydziału ds. tytoniu i towarów podrobionych, a 44 (33 %) do wydziałów ds. funduszy rolniczych i strukturalnych, które odpowiadały za 86 % zaangażowanych interesów finansowych (1,9 mld EUR); zaleca zatem, by OLAF ponownie rozważył zasady rozdziału swoich zasobów;
 10. wyraża obawy co do przejrzystości udziału OLAF-u w organizowanych przez Komisję posiedzeniach forum wymiany informacji (tzw. Clearing House);
 11. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, parlamentom narodowym i Komitetowi Nadzoru OLAF.
-